

miste deres Standpunkt, skal jeg iøvrigt ikke tage videre Hensyn, thi det forekommer mig, at de ikke ere værd at tale om. Men der er dog maaske Sagen af den Art, det er meget muligt, saa glæder det mig saa meget desto mere. Men nu vil jeg tillade mig at sige: Man opfordredes til at behandle Sagen lidenskabsløst. Hvad er nu slet siden? Der er fra et Par Medlemmer af det, man pleier at kalde høire Side, fremkommet nogle Udtalelser, som forekomme mig aldeles ikke at have været lidenskabsløse. De have netop været velskikkede til at agge Lidensskaben hos politiske Modstandere. Man har havt den Følge deraf, at den ærede Ordfører har troet gjennem det ærede Medlem for Præsids Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) at høre Regjeringen (Ordføreren (H. Nielsen): Det har jeg ikke talt et Ord om). Om Forlædelse, saa var det det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Jeg skal ikke have Noget mod denne Nettelse, jeg beder undskyldte altsaa, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds har troet, at det var Regjeringen, der talte. Hvad mig angaar, har jeg engang før oplevet, at det ærede Medlem for Præsids Amts 1ste Valgkreds er blevet antaget for at have udtalt Regjeringens Mening, og at det da senere har vist sig, at det ikke var Tilfældet. Maaske er det Samme Tilfældet nu, det veed jeg ingen Bested om. Men det er dog vist og sandt, at skal Noget forhindre, at Sagen bliver behandlet uden Lidenskab, er det netop ved at henholde sig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra en anden Side, og naar denne anden Side har ønsket, at Sagen skulde gaa tilbage, er det mig uforklarligt, hvorfor man ikke har dæmpet lidt paa Udtalelserne fra denne Side. Der er Nogle, der have ment, at det skulde være et Tillidsspørgsmaal, om man vilde stemme for, at denne Sag gif tilbage til Udvalget. Jeg for mit Bedkommende ser deri hverken Tillid eller Mistillid. Det er Hensynet til et Ønske, som forekommer mig berettiget, og desuden, hvis jeg var forsængelig, kunde jeg have en særlig Grund til at ønske, at Sagen skulde gaa tilbage til Udvalget, idet det er blevet fremhævet, at det, jeg har antydet i Betænkningen, kunde maaske blive brugbart. Jeg er ikke saa forsnyet, at jeg bilder mig ind, det er derfor, at Sagen skal vises tilbage til Udvalget. Jeg er overbevist om, at det er af ganske andre Grunde, og derfor skal jeg ikke lade mig friste til af den Grund at

stemme for, at Sagen skal gaa til Udvalget. Nei! Lad os tage det ganske simpelt og ligefrem, som Noget, der er slet før, og da der i Diebliffet ved en Forkastelse kan opstaa noget Uheldigt ikke blot for Staten i Almindelighed, men ogsaa for de Ulykkelige, der have lidt under dette Oprør, saa lad os lade denne Sag gaa tilbage, og lad os se, hvad der kan komme ud deraf. Jeg vil udtale, at, efter at høire Side her i Salen — det er vel ikke nogen Feil at kalde den saa, jeg mener ikke noget som helst Fornærmeligt dermed — nu er kommen til det Standpunkt, at den tror, at den ved at henvise Sagen til Udvalget igjen kunde komme frem med noget Bedre end det at sige Ja og Amen til det, Regjeringen har forlangt, er det Noget, som glæder mig i høi Grad og forøger min Agtelse for dette Parti. Jeg havde Udfylligt at sige angaaende Sagen selv; men jeg skal, da det er rigtigst at holde sig rent til dette formelle Spørgsmaal, ikke indlade mig derpaa; men jeg vil dog blot gjøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse fra den ærede Conseilspræsident. Han sagde, at der ikke var Nogen, der havde tænkt paa Frederiksted; men dertil vil jeg svare, at de Antydninger, der ere komne fra min Side, netop gaa ud paa at skaffe en Hjælpekilde for dem, der ikke have Plantager og ikke trænge til Sukkerfogeriet, men til at deres Næringsdrift kan hjælpes op paany. Det er Frederiksted, jeg netop væsentlig har tænkt paa. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtale sig, thi han havde hævet sig til det Standpunkt, som er det rette. Han sagde: Jeg lader Sagen blive behandlet af Hensyn til den selv; jeg tager ikke Hensyn til Regjeringens for eller imod. Forbause mig gjorde det, da den ærede Ordfører sagde — han sagde det ikke paa den Maade, men det laa i hans Ord — at han vilde tage Hensyn til Udtalelser fra Regjeringen. Det har forbauset mig noget, at han vilde lade sig bestemme deraf, at han skulde komme til at stemme anderledes for dette Spørgsmaal, dersom Regjeringen vilde udtale sig paa en vis Maade. Jeg skal ikke negte, at det, han vilde have, Regjeringen skulde udtale sig om, var han nok sikker paa, at den ikke kom med, saa at han ikke let kommer i den ubehagelige Stilling at skulle stemme derefter; thi at faae en Regjering til selv at sige, at dens Regjering er slet, kan man dog vel ikke forlange. Altsaa er det ganske sikkert, at denne